

NIPHARGIDEN.

Op pagina 422 van de „Verhandlungen der Internationalen Vereinigung für theoretische und angewandte Limnologie auf der Gründungs-Versammlung zu Kiel” komt een artikel voor van Erich Rose uit Tueheband bij Küstrin, die sedert 1921 de taak heeft opgevat de variabiliteit van de Zoetwater-amphipoden van alle landen te onderzoeken en daartoe medewerking vraagt. Vooral wenscht hij de verspreiding en systematiek der Niphargiden te behandelen.

Daarvoor heb ik reeds wat materiaal kunnen zenden.

Het eerst werd een *Niphargus* hier te lande te voorschijn gebracht bij het pompen uit een wel te Utrecht en als zoodanig herkend door den Heer Dr. A. C. Oudemans, nu te Arnhem.

Deze dieren hebben de eigenaardigheid, dat zij aan het leven in het donker zoo zeer zijn aangepast, dat de grauwe kleur dezer amphipoden geheel is verdwenen en zij melkwit zijn geworden en zelfs de oogen hebben verloren.

Zelf heb ik ze ook eenige malen gevonden o.a. in de pastoorswoning van een der dorpen van de oude gemeente Oud-Vroenhoven en in het opgepompte water ten huize van den Burgemeester van Gronsveld. Onlangs werd mij weder materiaal toegezonden uit Haften bij Zaltbommel.

Alle vindplaatsen liggen dus in de oude stroomgebieden van Rijn en Maas of de waterhoudende grintlagen daaronder staan met de waterlagen onder deze stroomen in directe verbinding.

Van de Limburgsche vindplaatsen heb ik geen materiaal meer.

Gaarne doe ik nu een oproep aan de lezers van dit tijdschrift om op het voorkomen van *Niphargus* te letten en materiaal daarvan te verzamelen. Zij komen voor in grotten, bronnen en in welputten, al of niet met pompen voorzien. Het is gewenscht ze te doden door inwerpen in Alcohol van 75 % in niet al te nauwe buizen, omdat de dieren zich zouden kunnen uitstrekken.

Voor de verzameling brengt men ze liefst in nieuwe alcohol van hetzelfde gehalte over en legt ze in de buisjes vast met propjes dun inpakvloeit.

De dieren van verschillende vindplaatsen

moeten gescheiden gehouden worden, doch van elke vindplaats neme men zooveel mogelijk materiaal, liefst van verschillende grootte en ouderdom.

Elk monster worde voorzien van een etiket op stevig papier, waarop men in Oost-Indische inkt alles noteert wat men omtrent de vondst en den toestand ter plaatse weet. De verzending kan het best plaats hebben naar het Centraal Laboratorium van de Volksgezondheid, Sterrebosch 1 te Utrecht.

Helaas is op het oogenblik geen materiaal uit Haften meer verkrijgbaar, daar na de eerste toezending het dier niet meer mede opgepompt is. In Limburg echter is meer geluk te wachten.

Later hoop ik in ditzelfde blad de resultaten van het gemeenschappelijk werk te vermelden.

Haarlem, 27 Januari 1925.

G. ROMIJN.

BOEKBESPREKING.

Dierenleven in de wildernis, door William Long, vert. door C. Stoffel. Uitgever Brusse, Rotterdam.

Toen de uitgever mij dit boekje zond, was ik niet verwonderd bij 't zien, dat dit alreeds de 3e druk was, binnen eenige jaren. Geen wonder. De werkjes van Long zijn zoo fijn en natuurlijk, dat de verhalen ieder treffen door hun lieder en eenvoud. Hoe rijk 't dierenleven is, hij vertelt 't U in de schetsen, die ontstonden in het bosch, waar de dieren, die hij behandelt, vlak om zijn tent leefden. Wanneer ge gelezen hebt: „Wat een jong hertje moet weten”, zult ge de dieren om U heen wel wat anders beschouwen en ik geloof, dat ge niet zult rusten voor ge de thans bestaande elf deeltjes van Long zult uitgelezen hebben. Voor de uitvoering van 't drukwerk en de teekeningen niets dan lof. W.

Natuur en volk van de Stille Zuidzee, door Norbert Jacques, vert. door Alice Nahuys. Uitg. Querido, A'dam.

In dit met prachtige foto's geïllustreerde werk geeft de schrijver ons weliswaar een oppervlakkige, maar mogelijk juist daardoor treffende schets van de geweldige oerwouden met hun uitstervende volksstammen, die de eilanden bedekken, liggende in de Zuidzee. Een enkele blanke vestigt zich hier of om geldelijk voordeel of voor hogere doeleinden en met welke ontzettende moeilijkheden deze laatste te kampen heeft, zullen we begrijpen na lezing van dit boek. Groot moet de roeping zijn, groot onze bewondering. W.